

[Lorentzen.]

i et udvalg, så at medlemmerne, hvad enten de tilhører den store, den lille eller mellemgruppen, får lejlighed til at sætte sig ind i dem. Det er jo ikke altid nok, at de højtærede ministre kender problemerne; det skulle også gerne være således, at udvalgsmedlemmerne får lejlighed til at sætte sig ind i dem, og jeg tror ikke, det kan ske en, to, tre, for skal man til bunds i problemerne, er der mange spørgsmål, der skal undersøges.

Adolph Sørensen: Den i 1949 nedsatte kommission, som havde til opgave at udarbejde ændringsforslag til 1939-loven om boligtilsyn og sanering af usunde bydele, har nu afsluttet sit arbejde, og det er nedfældet i de to her foreliggende lovforslag samt i en betænkning, der i sine to bind indeholder en mængde interessante oplysninger, stof og illustrationsmateriale til belysning af emnet. Men som den ærede ordfører for venstre også nævnte det, har den korte tid, der har været levnet mellem fremsættelsen og første behandling, ikke givet mulighed for tilegnelse af stoffet på en sådan måde, som det ifølge sin karat havde krav på. Jeg håber dog, at der kan rådes bod herpå under det udvalgsarbejde, som jeg går ud fra nu skal finde sted.

Jeg ved, at kommissionen har udført et meget omfattende arbejde, som der er grund til at påskønne og sige dens medlemmer tak for. Jeg vil også gerne slutte mig til den tak, der allerede er rettet til den højtærede boligminister for, at lovforslagene nu ligger på folketingets bord. Jeg kan dog ikke tilbageholde en undren over, at f. eks. Håndværksrådet ikke, da man i sin tid instituerede kommissionen, fik sæde i den; men det er nu engang tilbagelagt. Jeg synes bare, jeg vil nævne, at det er svært at få øje på den saglige og logiske begrundelse herfor.

Vi kan uden forbehold anerkende rigtigheden af at opdele 1939-loven i to særskilte love, dels ud fra de i betænkningen og i bemærkningerne til lovforslagene anførte bevæggrunde, dels under hensyn til, at saneringsbehovet og alle de problemer, som knytter sig hertil, ifølge sagens natur er skærpet, alt som tiden er gået, siden 1939-loven så dagens lys, i øvrigt vel med særligt

sigte på og særlig virkning for visse kvarterer i hovedstaden og en enkelt by ude i landet, nemlig Randers.

Om selve indholdet af lovforslaget om boligtilsyn, der, så vidt jeg har forstået, er foreslået af en enig kommission, skal jeg ikke gøre mange bemærkninger. Dels er det ikke meningen med en første behandling, dels vil jeg heller ikke gentage, hvad de foregående ærede ordførere allerede har sagt. Jeg siger „enig kommission“, selv om det synes at fremgå af bemærkningerne til lovforslaget, at et mindretal har stillet særligt forslag med krav om en stadig kontrol med tjeneste-, leje- og medhjælperboliger og -værelser og i øvrigt om at indskrænke visse beføjelser, der er tillagt skorstensfejertilsynet, jfr. § 34. Det har imidlertid ikke været muligt for mig at finde frem til dette mindretals forslag i betænkningen, og jeg mener for øvrigt heller ikke at kunne gå med til sådanne forslag.

Jeg har med tilfredshed mærket mig, at man i hovedprincippet har opretholdt 1939-lovens linje, hvorefter lovens lokale administration er et kommunalt anliggende og følgelig er henlagt til kommunale myndigheder. Det er mit partis opfattelse, at man ikke nok kan befæste og udbygge det kommunale selvstyre på de flest mulige områder, og vi må derfor også tage forbehold over for bestemmelserne i § 2 om, at der i kommuner med mere end 10 000 indbyggere skal nedsættes særlige boligkommissioner, som skal overtage de sundhedskommissionerne hidtil tillagte beføjelser. Jeg mener, at man meget vel måtte kunne indskærpe sundhedskommissionerne deres pligter og eventuelt om nødvendigt øge deres beføjelser, men at det her foreslåede er en unødvendig og fordyrende udvidelse af administrationen ude i kommunerne, og at det i det mindste bør overlades til kommunen selv frit at træffe bestemmelse uanset dens størrelse. Flere nævn, flere kommissioner giver mere papir, mere tidsspilde, mere administration og koster flere penge, og det er ikke netop den vej, vi ønsker at gå.

Med samme begrundelse forbeholder vi os også vor stilling til bestemmelserne i §§ 5-7 om nu at nedsætte to boligtilsynsråd, et for hver landsretskreds med — hvad jeg synes der er grund til særligt at bemærke — eget sekretariat. Jeg anerkender